

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Zubka a soudců JUDr. Ivy Hrdinové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobkyně: **Mgr. et Mgr. Renata G.**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Stanislavem Kutnarem
sídlem Pionýrská 495, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm

proti
žalované: **Základní škola Valašské Meziříčí, Křižná 167, okres Vsetín, příspěvková organizace**, IČO 45211451
sídlem Křižná 167, 757 01 Valašské Meziříčí
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Greplem
sídlem Horní náměstí 365/7, 779 00 Olomouc

o neplatnost rozvázání pracovního poměru

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně – pobočky ve Valašském Meziříčí ze dne 22. 9. 2021, č. j. 19 C 89/2017-560

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje**.

II. Žalobkyně **je povinna** zaplatit žalované na náhradě nákladů odvolacího řízení 5 543 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám Mgr. Tomáše Grepla, advokáta se sídlem Horní náměstí 365/7, Olomouc.

Odůvodnění:

1. Žalovaná rozvázala pracovní poměr s žalobkyní výpovědí ze dne 20. 2. 2017 podle ust. § 52 písm. e) zákoníku práce „, z důvodů dlouhodobého pozbytí její zdravotní způsobilosti, konstatované ke dni 17. 1. 2017 posudkem poskytovatele pracovních lékařských služeb“. Okresní soud napadeným

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Karkošková.

rozsudkem žalobu o určení neplatnosti výpovědi zamítl, zavázal žalobkyni k povinnosti zaplatit žalované na nákladech řízení 53 045,60 Kč a dále k povinnosti zaplatit státu 32 089,30 Kč. Soud dospěl na základě provedeného znaleckého dokazování k závěru, že žalobkyně dlouhodobě pozbyla způsobilost k výkonu práce učitelky II. stupně základní školy u žalované z důvodu obecného onemocnění, podmínky pro podání výpovědi podle ust. § 52 písm. e) zák. práce proto byly splněny.

2. Proti rozsudku okresního soudu podala žalobkyně v zákonem stanovené lhůtě (§ 204 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, dále jen o. s. ř.) odvolání. Žalobkyně namítala, že okresní soud neprovedl žalobkyni navržené důkazy, zejména výslechy lékařů, kteří znali zdravotní stav žalobkyně v rozhodném období. Podstatnou vadou zpracovaného znaleckého posudku je, že znalci nehodnotili pracovní prostředí u žalované, proto nemohli dojít ke zjištění, že žalobkyně na tomto pracovišti pracovat nemůže. Znalci se odkázali na tvrzení MUDr. Č., jehož závěry, stejně jako závěry MUDr. V., byly žalobkyni napadány jako nesprávné. Žalovaná na pracovišti pro žalobkyni nastavila stav odpovídající nepříznivým pracovním podmínkám, psychickému nátlaku a šikaně (tzv. bossing). Nezpůsobilost žalobkyně pracovat u žalované je způsobena výhradně konfliktní situací mezi žalobkyní a ředitelkou žalované. Žalobkyně dále zjistila, že MUDr. V. nebyla v době vyhotovení znaleckého posudku ani jejího výsledku před soudem prvního stupně znalkyní, znalecký posudek proto vykazuje zásadní vadu. Samotný znalecký posudek MUDr. Jana Boháče je nepoužitelný, znalec se dopustil pochybení, která se neslučují se slibem znalce, z tohoto důvodu je nezbytné ustanovit jiné znalce. Okresní soud navíc nerespektoval požadavek odvolacího soudu, aby byl vyhotoven samostatný konzultantský posudek z oboru zdravotnictví-psychiatrie. Žalobkyně navrhovala, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil a žalobě vyhověl.
3. Žalovaná se k odvolání nevyjádřila.
4. Krajský soud jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o. s. ř.) přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení jemu předcházející (§ 212, § 212a o. s. ř.), a poté dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.
5. V řízení bylo zjištěno, že žalobkyně byla u žalované zaměstnána od 13. 2. 1995 jako učitelka základní školy 2. stupně. Dne 18. 10. 2016 došlo k zdravotnímu kolapsu žalobkyně, která následně byla do 2. ledna 2017 v pracovní neschopnosti pro psychické zhroucení. Po ukončení pracovní neschopnosti žalobkyně podstoupila mimořádnou lékařskou prohlídku, na jejímž základě lékař poskytující pracovní lékařské služby MUDr. Č. v posudku o zdravotní způsobilosti ze dne 17. 1. 2017 vyslovil, že žalobkyně dlouhodobě pozbyla zdravotní způsobilost k výkonu práce u žalované z důvodu obecného onemocnění. Žalobkyně podala návrh na přezkoumání posudku a Krajský úřad Zlínského kraje pro tyto účely ustanovil znalce v oboru zdravotnictví – pracovní úrazy a nemoci z povolání doc. MUDr. Jiřího Chaloupku, CSc. Tento znalec zdůraznil, že zdravotní způsobilost žalobkyně k práci byla posouzena k pracovnímu zařazení učitelky. Tato práce patří mezi činnosti, kde objektivně existuje riziko ohrožení zdraví posuzované, a současně je nutno vzít v úvahu významný vliv pedagoga na formování znalostí, ale také obecných občanských postojů žáků. Aktuální zdravotní stav žalobkyně podle zdravotnické dokumentace jeví známky chování, které není slučitelné s prací učitelky, její jednání vykazuje znaky poruchy přizpůsobení, nelze ani vyloučit přítomnost persekucního nebo megalomaničského chování hraničního s bludy. Posudkový závěr stanovený MUDr. Č. znalec označil za správný.
6. V průběhu soudního řízení soud prvního stupně ustanovil za účelem přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně znalecký ústav z oboru zdravotnictví – pracovní lékařství, Fakultní nemocnici Královské Vinohrady a umožnil znaleckému ústavu příbrání znalců z oboru zdravotnictví – odvětví psychiatrie a odvětví klinická psychologie. Znalecký ústav posudek vypracoval (konkrétně případ posoudil doc. MUDr. Evžen Hrnčíř, CSc., MBA) a dospěl k závěru, že posudkový závěr, podle kterého žalobkyně ke dni 17. 1. 2017 pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost k výkonu práce učitelky II. stupně základní školy u žalované, je z pracovní lékařského hlediska správný, neboť žalobkyně tuto práci nemůže vykonávat pro obecné onemocnění duševní povahy. Znalecký ústav rozebral jednotlivé lékařské zprávy, které se zabývaly zdravotním stavem žalobkyně, a vyslovil, že posuzující psychiatři se shodují v tom, že žalobkyně určitými duševními poruchami trpí, i když se neshodnou v jejich klasifikaci a posudkovém dopadu; přesná charakteristika duševního postižení žalobkyně však není pro

učinění posudkového závěru o zdravotní způsobilosti žalobkyně ke konkrétní práci rozhodná. Jako zástupce znaleckého ústavu byl soudem prvního stupně vyslechnut doc. Hrnčíř, který na závěrech znaleckého posudku setrval a doplnil, že znalecký ústav neprobíral případ s odborníky- psychiatry, neboť to neuznal za účelné. Na základě tohoto znaleckého posudku okresní soud ve věci rozhodl rozsudkem č. j. 19 C 89/2017-278 ze dne 21. 8. 2019 a žalobu o určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru zamítl.

7. Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací usnesením č. j. 16 Co 207/2019-327 ze dne 21. 1. 2020 rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení. Odvolací soud kromě jiného připomněl, že schopnost zaměstnance vykonávat konkrétní práci je oprávněn posuzovat znalec v oboru zdravotnictví – posudkové lékařství, leč vzhledem k okolnostem případu by měl znalec z oboru zdravotnictví – posudkové lékařství znalecký posudek vypracovat na základě konzultantského znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – psychiatrie a znovu odpovědět soudu na otázku, zda žalobkyně k 17. 1. 2017 pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost k výkonu práce učitelky 2. stupně základní školy.
8. Okresní soud poté pokračoval v řízení a ustanovil znalce z oboru zdravotnictví – odvětví pracovní úrazy a nemoci z povolání, specializace posudkové lékařství, MUDr. Jana Boháče, kterému uložil přibrat znalce z oboru zdravotnictví – psychiatrie pro účely vypracování konzultantského znaleckého posudku. MUDr. Boháč znalecký posudek vypracoval za pomoci konzultantky z oboru zdravotnictví – psychiatrie MUDr. Zdeňky V. a dospěl k závěru, že zdravotní stav žalobkyně po stránce psychické lze uzavřít jako poruchu osobnosti s paranoidními a histriónskými rysy. Znalec objasnil, že u poruch osobnosti jde o trvalou povahovou odchylku od normy, některé projevy se s postupujícím věkem mohou zesilovat, např. vztahovačnost, zpravidla negativně ovlivňují pracovní a společenské fungování. Diagnostika vychází z klinického vyšetření a objektivní anamnézy. Paranoidní porucha osobnosti se projevuje zejména nedůtklivostí, vztahovačností, sklonem k vyvolávání konfliktů. Jedinci neodpouštějí ani domnělé urážky, bouřlivě na ně reagují, překrucují neutrální poznámky a gesta ke své osobě. Za svá práva bojují velmi úporně, nikdy nepřiznají vlastní pochybení. Histriónská porucha je charakterizována sklonem k dramatizování, labilní emotivitou a touhou být středem pozornosti, vyžaduje stálý obdiv, jsou přítomny sklony k obviňování druhých osob a manipulování s nimi, účelové reakce. V zátěžových situacích může snadno dojít ke konverzním motorickým a senzorickým poruchám. K tomuto typu poruchy má blízko i osobnost narcistická vyznačující se vysokým sebevědomím, považováním svých cílů za jedinečné. Uvedená porucha své nositele neinvalidizuje, může však způsobit selhání při výkonu konkrétní pracovní pozice, zejména skrytým vytvářením konfliktních situací, obviňováním druhých osob a manipulováním s nimi. Znalec zdůraznil, že z posudkově medicínského hlediska není rozhodující diagnóza, ale popsany funkční deficit nebo dopad.
9. Žalobkyně se závěry znaleckého posudku nesouhlasila, proto okresní soud za účelem vypořádání jejich námitek vyslechl MUDr. Jana Boháče i MUDr. Zdeňku V. Oba jmenovaní odborníci setrvali na závěrech, které byly ve znaleckém posudku vysloveny, a upřesnili, že závěr o tom, že žalobkyně trpí poruchou osobnosti s paranoidními a histriónskými rysy, učinila MUDr. Zdeňka V. jako psychiatr. U žalobkyně se jedná o poruchu osobnosti, která má trvalý charakter, a lze usměrnit pouze její projevy. Pokud jde o konfliktní situace, které vznikly na pracovišti žalované, MUDr. V. nezjišťovala jejich viníka, protože k obdobné situaci může dojít i u jiných zaměstnavatelů, dostane-li se žalobkyně do zátěžové situace. Pokud jde o reakce na běžné životní situace, hovoří se z odborného hlediska o poruše přizpůsobení. U žalobkyně šlo o jednorázovou reakci na stres, avšak její projevy neodezněly za pár dní, ale projevovaly se dalšími vnějšími projevy. Z medicínského hlediska se zjištěný funkční stav žalobkyně projevuje dekompenzací její osobnosti. Znalecký závěr se týká nemožnosti žalobkyně být zaměstnána u žalované, avšak nevylučuje to možnost, aby žalobkyně byla zaměstnána u jiných zaměstnavatelů. Aktuální zdravotní stav žalobkyně je nevýznamný, neboť diagnózu nezmění; nelze předvídat, co se stane v budoucnosti.
10. Okresní soud tento znalecký posudek použil jako základ pro opětovné zamítavé rozhodnutí o věci.

11. Podle § 3 odst. 1 písm. d) a odst. 2 zákona číslo 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících, může být pedagogickým pracovníkem ten, kdo je zdravotně způsobilý.
12. Mezi nemoci vylučující zdravotní způsobilost k práci ve školách a školských zařízeních podle školského zákona, ve zdravotnických zařízeních, v zařízeních sociálních služeb a práce v dalších zařízeních obdobného charakteru, s výjimkou prací v objektech, u kterých není obvyklý přímý kontakt s žáky, klienty nebo pacienty, a dále práce zahrnující poskytování sociálních služeb v přirozeném sociálním prostředí, patří prognosticky závažné duševní poruchy a poruchy chování. [srov. příloha 2., část II., bod I. A vyhlášky č. 79/2013 Sb. o provedení některých ustanovení zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, (vyhláška o pracovně lékařských službách a některých druzích posudkové péče)]
13. Podle § 52 písm. e) zákoníku práce může zaměstnavatel dát zaměstnanci výpověď, pozbyl-li zaměstnanec vzhledem ke svému zdravotnímu stavu podle lékařského posudku vydaného poskytovatelem pracovně lékařských služeb nebo rozhodnutí příslušného správního orgánu, který lékařský posudek přezkoumává, dlouhodobě zdravotní způsobilost.
14. Žalovaná dala žalobkyni dopisem ze dne 20. 12. 2017 výpověď z pracovního poměru podle ust. § 52 písm. e) zákoníku práce s poukazem na posudek o zdravotní způsobilosti datovaný dnem 17. 1. 2017, jehož závěrem bylo, že žalobkyně pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilosti z důvodu obecného onemocnění. V průběhu řízení o určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru vyšlo najevo, že žalobkyně se závěry lékařského posudku, který byl podkladem pro výpověď z pracovního poměru, nesouhlasí. Soud prvního stupně (shodně se závěry vyjádřenými v rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 1804/2015 ze dne 29. 1. 2016) proto provedl rozsáhlé dokazování prostřednictvím znaleckých posudků, aby se dobral odpovědi na otázku, zda žalobkyně skutečně pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost vykonávat dosavadní práci u žalované. Znalecké posudky vypracované Fakultní nemocnicí Pražské Vinohrady a MUDr. Janem Boháčem se shodly na tom, že žalobkyně není způsobilá výkonu práce učitelky na II. stupni základní školy u žalované, a to pro psychické problémy, stejný názor zastává i MUDr. Chaloupka, který případ posuzoval pro účely přezkoumání lékařského posudku správním orgánem. Na přítomnosti psychických problémů u žalobkyně se tedy shodli všichni znalci (stejně jako psychiatři, kteří stav žalobkyně v rozhodné době posuzovali), mezi odbornými lékaři pouze nebyla úplná shoda v klasifikaci duševních problémů žalobkyně (diagnóze). Rozdílnost názorů psychiatrů na duševní zdraví žalobkyně výstižně rozebral ve svém znaleckém posudku doc. Chaloupka, který také podrobně charakterizoval podklady, ze kterých při hodnocení duševního zdraví žalobkyně jednotliví psychiatři vycházeli. Rovněž ve znaleckém posudku Fakultní nemocnice Královské Vinohrady bylo zdůrazněno, že je velmi obtížné posuzovat správně duševní stav jedinců, kteří jsou zainteresováni na výsledku posouzení, závěry psychiatrů u téhož pacienta v přibližně stejné době mohou být výrazně rozdílné, pokud psychiatr, kterého si pacient sám zvolí, u něj deklaruje jiné duševní potíže a jiné závěry, než psychiatr, který byl pacientovi bez jeho vůle určen.
15. Žalobkyně ostře napadala zejména diagnózu vyslovenou MUDr. V. jako podezření na trvalou poruchu s bludy, predispoziční psychopatickou osobnost a hypomanický syndrom. Tento závěr (diagnóza) byl shledán znaleckým posudkem MUDr. Jana Boháče nesprávným, protože u žalobkyně se jedná o poruchu osobnosti s paranoidními a histriónskými rysy. Skutečnost, že u žalobkyně se jedná o poruchu osobnosti, nikoli o psychické onemocnění jako takové, vysvětluje závěr znalce, že ztráta způsobilosti žalobkyně k výkonu dosavadní práce se týká pouze práce učitelky na konkrétní pracovní pozici u žalované. Je tomu tak proto, že u žalobkyně se nejedná o duševní onemocnění, nýbrž o poruchu osobnosti, která reaguje na konkrétní podněty (pracovní prostředí, pracovní kolektiv). Záleží pouze na tom, zda se žalobkyně dostane na konkrétním pracovišti do zátěžové situace (jako tomu bylo u žalované) a případně se dostane vlivem poruchy osobnosti do situace, která povede opětovně k dekompenzaci osobnosti žalobkyně (tj. k nezvládnutí schopnosti zvládnout situaci, které bude případně vystavena. K takové (konfliktní) situaci, k jaké došlo u žalované, může kdykoli dojít i u jiných zaměstnavatelů žalobkyně, zároveň není pochopitelně vyloučeno, že se žalobkyně u jiného zaměstnavatele do zátěžové situace nedostane, a bude schopna bez problémů práci učitelky vykonávat (jak tomu momentálně u žalobkyně podle jejího tvrzení je).

16. Shora uvedené závěry vyslovila a detailně vysvětlila MUDr. Zdeňka V. (psychiatr), která vystupovala jako konzultantka MUDr. Jana Boháče, který byl pověřen zpracováním znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – odvětví pracovní úrazy a nemoci z povolání, specializace posudkové lékařství. Za správnost znaleckého posudku odpovídá ustanovený znalec, a proto není podstatné, že MUDr. Zdeňka V. v době zpracování znaleckého posudku již nebyla zapsána v seznamu znalců; MUDr. V. byla v seznamu soudních znalců evidována jako znalec v oboru zdravotnictví – psychiatrie v době od 7. 3. 1997 do 3. 12. 2020. Pro účely konzultace při zpracování znaleckého posudku MUDr. Boháče nebylo rozhodné, zda MUDr. V. je soudním znalcem, nýbrž to, že je odborným lékařem – psychiatrem, a je schopna posoudit zdravotní stav žalobkyně z hlediska psychiatrického.
17. Žalobkyně se nedůvodně dovolává samostatného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – psychiatrie s poukazem na kasační usnesení Krajského soudu v Ostravě, č. j. 16 Co 207/2019-327 ze dne 21. 1. 2020, jehož závěry vykládá formalisticky. Z odůvodnění citovaného rozhodnutí odvolacího soudu jasně vyplývá, že soud požadoval, aby případ žalobkyně byl posouzen psychiatrem. Okresní soud tento úkol splnil tím, že ustanovil znalce z oboru zdravotnictví – posudkové lékařství a uložil mu, aby si pro účely zpracování znaleckého posudku přibral konzultanta z oboru zdravotnictví – psychiatrie.
18. Námitku žalobkyně spočívající v tom, že posuzující znalci se nezabývali jejím zdravotním stavem, rovněž nelze uznat za důvodnou; znalci se shodli na tom, že aktuální zdravotní stav žalobkyně nemůže na jejich závěrech nic změnit, proto také nebylo prováděno vyšetření žalobkyně ustanovenými znalci. Přesvědčení žalobkyně, že byla řádně vyšetřena pouze PhDr. J., rovněž na věci nic nemění. Vyšetření žalobkyně PhDr. Patricií J., Ph.D., klinickou psycholožkou a psychoterapeutkou, bylo jednak provedeno 7. 5. 2017, tedy několik měsíců poté, co byla žalobkyni dána výpověď, a kromě toho je v jeho závěru uvedeno, že „k dořešení pracovněprávní problematiky bude vhodné doplnit soudně znalecký posudek“.
19. Výše popsané znalecké závěry považuje odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně za dostačující a neshledal důvod dokazování dále doplňovat. K hodnocení znaleckého posudku coby jednoho z důkazů odvolací soud dodává, že soud je sice povinen hodnotit také znalecký posudek jako každý jiný důkaz, od jiných důkazů se však liší tím, že odborné závěry v něm obsažené nepodléhají hodnocení soudem podle zásad uvedených v § 132 o. s. ř. Hodnocení důkazu znaleckým posudkem spočívá v posouzení, zda provedený úkon byl učiněn řádně, tj. zda znalec dodržel uložené zadání, zda jsou závěry posudku náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů a zda odůvodnění znaleckého posudku odpovídá pravidlům logického myšlení (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 25. dubna 2002, sp. zn. 25 Cdo 583/2001, uveřejněný v Souboru civilních rozhodnutí a stanovisek, C. H. Beck, pod pořadovým číslem C 1186). Uvedeným požadavkům znalecký posudek MUDr. Boháče dostal, jeho závěry považuje odvolací soud za dostatečně přesvědčivé a podložené. Žalobkyně netvrdila nic, co by bylo způsobilé zpochybnit relevantně odborné závěry znaleckého posudku, ani nepředložila jiné odborné vyjádření (posudek), které by závěry znaleckého posudku vyvracelo. Její námitky byly založeny na subjektivních představách a názorech, které nemohou být bez dalšího důvodem pro další doplňování důkazů.
20. Lze uzavřít, že v projednávané věci byl dán uplatněný výpovědní důvod podle § 52 písm. e) zákoníku práce. Předmětná výpověď z pracovního poměru je tedy platným právním jednáním.
21. Z výše uvedeného je zřejmé, že rozsudek soudu prvního stupně, kterým byla žaloba zamítnuta, je věcně správný, a jako takový byl, včetně rozhodnutí o náhradě nákladů řízení, odvolacím soudem podle § 219 o. s. ř. potvrzen.
22. Jelikož žalobkyně neměla v odvolacím řízení úspěch, zavázal odvolací soud žalobkyni podle § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o. s. ř. k náhradě nákladů odvolacího řízení procesně úspěšně žalované. Tyto náklady činí odměna za 1 úkon právní služby (účast u jednání odvolacího soudu) ve výši 2 500 Kč (§ 9 odst. 3 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb.), k tomu náleží 1x 300 Kč režijní náhrada podle § 13 odst. 4 této vyhlášky. Další náklady představuje cestovné zástupce žalované z Olomouce do Ostravy a zpět,

celkem 206 km, vozem o průměrné spotřebě 4,2 l nafty/100 km, cena nafty činí 36,10 Kč, cestovné celkem 1 281 Kč. V této souvislosti náleží zástupci žalované ještě náhrada za promeškaný čas v rozsahu 5 započatých půlhodin a 100 Kč dle § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Náklady odvolacího řízení tedy činí 4 581 Kč, a jelikož zástupce žalované osvědčil, že je plátcem DPH, byla tato částka podle § 137 odst. 3 o. s. ř. zvýšena o daň z přidané hodnoty na celkovou částku 5 543 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **je možno podat dovolání**, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak, a to ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Okresního soudu ve Vsetíně – pobočky ve Valašském Meziříčí.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 29. března 2022

Mgr. Tomáš Zubek v. r.
předseda senátu